

GOUDEN JUBILEUMVIERING
ROTTERDAMSE TANDARTSENVERENIGING

Op Vrijdag 22 en Zaterdag 23 Juni heeft onze oudste plaatselijke organisatie van tandartsen haar vijftigjarig bestaan op luisterrijke wijze gevierd onder voorzitterschap van collega P. N. B a k k e r.

Wanneer hieraan wordt toegevoegd dat ook buiten de collegiale kring in de Maasstad deze herdenking veel belangstelling heeft gewekt, dan zal dit aanstonds worden begrepen: immers de R.T.V. heeft vanaf het begin van haar bestaan, dank zij de bezielende leiding en de sociale idealen van haar stichter C a r l W i t t h a u s, tandheekkundig gesproken, voortdurend aan de weg getimmerd. En bijgevolg reeds in een tijd toen onze professie als geheel daar nog lang niet aan toe was. Met het resultaat van tandheekkundige voorzieningen voor maatschappelijke lagen, die elders daarvan nog lang verstoken zouden blijven.

Een en ander heeft niet nagelaten te appelleren aan de burgerzin, die in Rotterdam nimmer heeft ontbroken. Wij denken slechts aan het legaat van W. S. B u r g e r, hetwelk de R.T.V. in staat stelde om de schooltandverzorging, welke in de depressiejaren na 1930 door bezuiniging van de overheid dreigde teloor te gaan, in het leven te houden.

Dat voorts „Het Ivoren Kruis” — zij het onder een certijds andere naam — in Rotterdam ten doop werd gehouden, moge eensdeels pleiten voor het élan dat W i t t h a u s, alle hindernissen ten spijt ten toon spreidde, het geheel zou nooit die duurzame ontwikkeling hebben verkregen als niet anderen in zijn voetspoor het eens ter hand genomen werk met evenveel toewijding en volharding hadden voortgezet.

Nog een andere factor voor de spectaculaire sociale prestaties dient te worden gememoreerd: de hechte collegiale band, welke de Rotterdamse tandartsen tot voortreffelijk teamwork inspireert, ook in wetenschappelijk opzicht. De R.T.V. Studie-club met haar wel voorziene bibliotheek en aantrekkelijke huisvesting in het gemeentelijke Centraal Gebouw van de Volksgezondheid kan daarvan tevens als exponent worden beschouwd.

Het is derhalve geen wonder dat naast de grote belangstelling in de stad zelve, ook uit de professie van elders veel aandacht werd ondervonden; Rotterdam heeft in de loop der decennia steeds als voorbeeld gesteld wat in collegiale saamhorigheid, met diep sociaal besef en wetenschappelijke zin also kan worden tot stand gebracht. Het drukke bezoek op de receptie, de ontvangst ten stadhuize, de grote deelneming aan het officiële diner, alwaar tal van vertegenwoordigers en col-

lega's uit den lande mede aanzaten, getuigden van de betekenis, die aan deze feestelijke herdenking, ook buiten de kring der Rotterdamse tandartsen, werd toegekend.

Natuurlijk hebben de laatsten niet nagelaten om aan de feestviering tevens een meer substantiële omligsting te geven door wetenschappelijke voordrachten en demonstraties. Hetgeen daarbij geboden werd was op zichzelf al voldoende om de reis naar de Maasstad lonend te maken en een waardig pendant te vormen van de joyeuze ontmoetingen, waarin het programma ruimschoots had voorzien. Het glanspunt daarvan was uiteraard het slotdiner, waarbij tal van sprekers uiting gaven aan de bijzondere gedachten, die dit gedenkwaardige jubileum bij hen had opgewekt. Tal van fraaie bloemstukken en geschenken legden daarvan eveneens getuigenis af. B.

E. J. VAN DEN BERG D.D.S.
VEERTIG JAAR TANDARTS

Het is, vanzelfsprekend, niet wel mogelijk voor het steeds toenemende aantal jubilea van 25- of 40-jarige professionele arbeid de nodige plaatsruimte beschikbaar te stellen. Het Tijdschrift zal zich in deze, bij alle goede collegiale bedoelingen, moeten beperken en slechts op summiere wijze zijn goede wensen en zijn bijzondere waardering kunnen weergeven ten opzichte van enkele prominenten en met name van hen, die daadwerkelijk hebben bijgedragen aan de expansie van ons nationaal wetenschappelijk orgaan.

Tot dezulken mogen wij zonder aarzelen E. J. van den Berg te Amsterdam rekenen, die op 7 Juli het feit herdacht, dat hij voor 40 jaar zijn tandarts-diploma verwierf. Bij een maandschrift als het onze houdt de verschijningsdatum nu eenmaal geen rekening met die van een jubileum, soms moet gekozen worden tussen publicatie vèr voor of vèr na de grote dag. Wij hielden het op het laatste; het was ons bekend dat deze jubilaris op al te veel publiciteit vooraf weinig prijs stelde en wij verschaften ons het voordeel van de dag zelf verslag te doen.

Maar op deze dag bleek de jubilaris er de voorkeur aan te geven zich aan elke openbare huldiging te onttrekken. Slechts een aantal meest bevriende collega's heeft hem de dag tevoren, in tegenwoordigheid van zijn familie een feestmaaltijd aangeboden. En men heeft daar ruimschoots van de gelegenheid gebruik gemaakt deze bijzondere man niet alleen als collega maar ook als mens en vriend woorden van grote dank en hulde toe te voegen.

Van den Berg, die op 1 Juni 1911, dus slechts een maand voor zijn tandartsexamen zijn D.D.S. graad te Chicago verwierf, imponeert in de eerste plaats door zijn merkwaardige belangstelling voor alle methoden, details, voornamelijk op het gebied der prosthodontie en der conserverende tandheelkunde, die verbetering, versnelling, verfijning van onze resultaten beloven. Hij is als 't ware de zeef, die, vaak ten koste van enorm veel tijd, inspanning en grote uitgaven, zich met ijver werpt op het testen van nieuwe technieken, aangegeven in de literatuur, zo nodig het land van herkomst bezoekt, om daarna in woord en demonstratie of in geschrift zijn collega's in staat te stellen te profiteren van zijn daarbij opgedane ervaring. Beziel met een uitvindersmentaliteit brengen zijn proeven hem vaak tot belangrijke verbeteringen. Zijn meeslepend enthousiasme maakt Van den Berg tot een stimulerend centrum in zijn beroep, vooral ook door de onmiskenbaar vaardige hand waarmee hij zijn op hoog peil staande arbeid demonstreert.

Dat hij zich niet tot het eigen vaderland heeft beperkt, maar ook elders een grote naam heeft verworven, moge blijken uit de functies, die hij o.a. in de American Dental Society of Europe en in de Delta Sigma Delta Fraternity te vervullen kreeg. Zijn bezielende leiding in het congres van de A.D.S. alhier ligt nog vers in het geheugen. Het behoeft dus geen verwondering te wekken, dat hem ook officiële erkenning te beurt viel: de Franse regering benoemde hem achtereenvolgens tot „Officier de l'Instruction Publique” en tot „Chevalier de la Légion d'Honneur”, terwijl hij nog onlangs in zijn vaderland tot Officier in de Orde van Oranje-Nassau werd benoemd. Zijn benoeming tot privaats- docent te Amsterdam en tot lid van het Genootschap tot bevordering van Natuur-, Genees- en Heelkunde mogen als bewijzen te meer gelden hoe hoog men zijn arbeid waardeert. Het Tijdschrift is Van den Berg dank verschuldigd voor tientallen instruerende bijdragen van zijn hand, terwijl zijn werk: Caries Therapie (Erven Bohn 1944) van algemene bekendheid is.

Van den Berg's innemende persoonlijkheid, zijn onverflauwde liefde voor zijn vak, zijn in een bloeiende praktijk behaalde resultaten verschaften hem een grote bekendheid en een omvangrijke vriendenkring, zowel in ons land als onder de bekendste en bekwaamste buitenlandse collega's. Wij kunnen hem dan ook niet beters toewensen dan een nog jarenlange voortzetting van zijn arbeid tot heil van zijn patiënten en niet in 't minst van zijn collega's, uit wier naam wij hem hier grote dank en hulde brengen. M-t.

G. L. VAN DEN HOEK †

Op Maandag 23 Mei is, na een maandenlang voorbeeldig gedragen lijden, collega G. L. van den Hoek op 80-jarige leeftijd overleden. Met hem is wederom een van de oude garde der Nederlandse tandartsen heengegaan.

Vol animo en enthousiasme heeft hij steeds naar beste weten ons vak beoefend, een werkzaamheid, die bij hem speciaal onder bezwaarlijke omstandigheden plaats vond vanwege het kunstbeen. Desondanks heeft hij, mede-oprichter der Rotterdamse Tandheelkundige Vereniging, op voorbeeldige wijze zijn deel gegeven op sociaal gebied door zijn jarenlange hulp aan de minder gegoeden in de Maasstad. Verder stelde hij zich in dienst van het verenigingsleven door vele jaren het penningmeesterschap der Haagse afdeling onzer Maatschappij waar te nemen.

Met recht kon collega Griffijn bij de crematie-plechtigheid dan ook woorden van lof spreken over deze collega uit naam der Rotterdamse Tandartsen Vereniging en tevens namens de gehele professie.

Moge deze verdienstelijke collega, die nu zijn aardse bestaan heeft beëindigd, een bestaan, waarin hij tot op zeer hoge leeftijd ons vak in volle omgang heeft uitgeoefend en waarin de laatste tien jaar, mede door de oorlog zo veel teleurstelling is geweest, zijn Hoger Leven in rust en vrede voortzetten.

L. M. Willems e